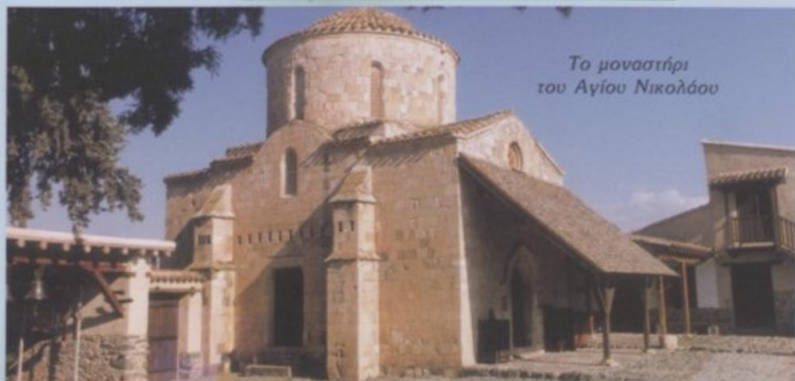

Ιουστίνη Μοναχή

Προϊσταμένη Ιεράς Μονής Αγ. Νικολάου Ορούντας

Το μοναστήρι του Αγίου Νικολάου

Η Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου βρίσκεται στην αριστερή όχθη του ποταμού Σερράχη, στα δυτικά του χωριού Ορούντας.

Στα ανατολικά της είναι ο μεγάλος ευκαλυπτόνας, που δεσπόζει των παλαιών ελαιώνων της περιοχής, δυο-τρεις αμυγδαλιές, μοσφιλιές, μικρές ελιές και χαρουπιές. Προς τα βόρεια φαίνεται επιβλητικός ο Πενταδάκτυλος και νοτιοδυτικά το Τρόοδος.

Η Μονή του Αγίου Νικολάου ιδρύθηκε πιθανόν στα τέλη του 12^{ου} αιώνα. Το καθολικό της χρονολογείται στο πρώτο μισό του 16^{ου} αιώνα, ανήκει στον τύπο του μονόκλιτου με τρούλο και είναι κτισμένο με ωραίους πελεκημένους παρόλιθους. Από την περίοδο αυτή διασώζεται στον εξωτερικό τοίχο του ναού ανάγλυφο, που παριστάνει το λιοντάρι του Αγίου Μάρκου της Βενετίας.

Στο εσωτερικό του ναού δεσπόζει το απλό ξυλόγλυπτο τέμπλο με τις παλαιές εικόνες και τ' αγιογραφημένα βημόθυρα. Στα δεξιά του είναι το προσκυνητάρι του Αγίου Νικολάου και σί' αριστε-

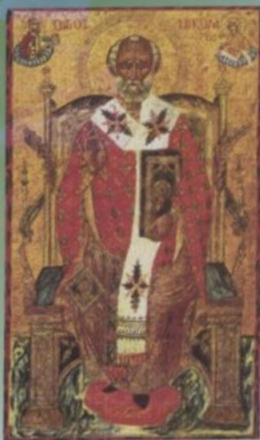
ρά του η πρώτη ιστορηθείσα εικόνα του εξ Ορούντης νέου Ιερομάρτυρος Φιλουμένου.

Τα κτίρια της λιθόστρωτης αυλής που περιβάλλουν τον ναό είναι κτισμένα με πέτρα του ποταμού και πλινθάρια. Στα νεότερα χρόνια όμως, είχαν καταπέσει σε ερείπια λόγω της ερήμωσης της Μονής.

Σύμφωνα με την παράδοση, η χιλιόχρονη ιστορία της Μονής είναι απόλυτα συνδεδεμένη με την πολυτάραχη ιστορία του νησιού μας. Τις περιπέτειές της περιγράφουν παραστατικά θρύλοι και παραδόσεις, που διασώθηκαν ως σήμερα ανάμεσα στους κατοίκους της περιοχής.

Διά μέσου των αιώνων υπέστη πολλές λεηλασίες και επιδρομές κατακτητών. Κατά την Τουρκοκρατία ερημώνεται και παραδίδεται στη φθορά του χρόνου.

Μετά το 1973 η Μονή περιήλθε στη δικαιοδοσία της Ιεράς Μητρόπολης Μόρφου. Το 1994 αρχίζει η αποκατάσταση των μοναστηριακών κτισμάτων, με πρωτοβουλία και εθελοντική εργασία των κατοίκων της Ορούντας, σε συνεργασία με το Τμήμα Αρχαιοτήτων.

Ο Άγιος Νικόλαος

Το 1998 στον ενθρονιστήριο λόγο του, ο νεοεκλεγείς Μητροπολίτης Μόρφου κ.κ. Νεόφυτος, ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Είναι κρίμα σε μια Μητρόπολη σαν την Ιερά Μητρόπολη Μόρφου, με τις αρχαιότερες και ωραιότερες βυζαντινές εκκλησίες και Μονές, να αποσιάζει η ζωντανή ασκητική παρουσία των μοναχών. Η μεγαλύτερή μου χαρά αλλά και αίσθηση πνευματικής ασφάλειας για τους κατοίκους της Μητροπόλεώς μας, θα είναι η ίδρυση και η λειτουργία τέτοιων ασκητικών κέντρων».

Έτσι, το όλο έργο της αναπαλαίωσης τέθηκε κάτω από τη φροντίδα του νέου Μητροπολίτου, με σκοπό την αναβίωση της Μονής ως κοινοβίου μοναζουσών.

Τα παλαιά κτίσματα κρίθηκαν ανεπαρκή για τις ανάγκες μιας μοναστικής αδελφότητας. Έτσι ταυτόχρονα με την ανακαίνιση, σχεδιάστηκε και υλοποιείται σταδιακά ως σήμερα η επέκταση της Μονής. Χρησιμοποιήθηκαν παραδοσιακά δομικά υλικά (πέτρα του ποταμού, πλιθάρι, ξύλο) και στη νέα πτέρυγα, με στόχο να διατηρηθεί και να αναδειχθεί ο ιδιαίτερος χαρακτήρας του χώρου, που είναι εξαιρετικό δείγμα παραδοσιακής κυπριακής αρχιτεκτονικής.

Με τη βοήθεια του Θεού, στις 4 Ιουνίου 2001,

εορτή του Αγίου Πνεύματος, εγκαινιάστηκε, στην ανακαινισθείσα Μονή, αδελφότητα πέντε μοναζουσών. Αυτή ήταν η πρώτη μέρα επαναλειτουργίας της Μονής μετά από δύο αιώνες και η επιλογή της ημέρας δεν ήταν τυχαία, καθώς ο σκοπός της ζωής κάθε ανθρώπου είναι ο αγιασμός του με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ο Άγιος Φιλούμενος

Στα χρόνια που ακολούθησαν, μοναχές και προσκυνητές βιώνουν την ιδιαίτερη ευλογία της ανασυστάσεως της Μονής. Μετά από αιώνες, σιωπής και εγκαρτέρησης, η αρχαία Μονή γίνεται τόπος προσευχής και ανάπαυσης για τον λαό του Θεού. Οι ακολουθίες, εξαιρέτως οι πολλές θείες λειτουργίες μεταμορφώνουν και αγιάζουν τον κόσμο του Θεού και τους ανθρώπους Του.

Η Μονή πανηγυρίζει στις 6 Δεκεμβρίου, εορτή του Αγίου Νικολάου και τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, ημέρα της επαναλειτουργίας της.

Το χωριό Ορούντα όπου βρίσκεται το μοναστήρι του Αγίου Νικολάου.